

**ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК
КЕРІВНИКА АПАРАТУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ**

✓ 07/05-72 (38777)
17. 02. 2016

**Народному депутату України
ДОНЕЦЬ Т. А.**

Шановна Тетяно Анатоліївно!

За дорученням Голови Верховної Ради України Ваше звернення від 28 січня 2016 року за № 20/5-70 з пропозиціями щодо підвищення рівня оплати праці помічників-консультантів народного депутата України уважно розглянуто та повідомляється наступне.

Законом України «Про статус народного депутата України» визначено види фінансового забезпечення діяльності народних депутатів України, їх розмір або порядок встановлення такого розміру. Зокрема, частиною четвертою статті 32 передбачено відшкодування витрат, пов'язаних з виконанням депутатських повноважень, та його розмір, статтею 33 визначено порядок встановлення посадового окладу народного депутата України та інші складові заробітної плати народного депутата України, статтею 34 передбачено порядок встановлення розміру фонду оплати праці помічників-консультантів народного депутата України та його розподілу. Відтак, зазначений Закон чітко визначає напрями використання бюджетних коштів, що надає право Апарату Верховної Ради України (головному розпоряднику бюджетних коштів) здійснювати відповідні витрати відповідно до вимог Бюджетного кодексу України.

Згідно з частиною першою статті 23 Бюджетного кодексу України будь-які бюджетні зобов'язання та платежі з бюджету здійснюються лише за наявності відповідного бюджетного призначення, якщо інше не передбачено законом про Державний бюджет України.

Частиною першою статті 48 Бюджетного кодексу України визначено, що розпорядники бюджетних коштів беруть бюджетні зобов'язання та здійснюють платежі тільки в межах бюджетних асигнувань, встановлених кошторисами.

Частиною четвертою статті 48 Бюджетного кодексу України встановлено, що зобов'язання, взяті учасником бюджетного процесу без відповідних бюджетних асигнувань або з перевищенням повноважень, встановлених цим Кодексом та законом про Державний бюджет України, не вважаються бюджетними зобов'язаннями і не підлягають оплаті за рахунок бюджетних коштів. Взяття таких зобов'язань є порушенням бюджетного законодавства. Витрати бюджету на покриття таких зобов'язань не здійснюються.

З огляду на зазначене, не вбачається законних підстав для спрямування сум заробітної плати народного депутата України та коштів відшкодування витрат, пов'язаних із виконанням ним депутатських повноважень, до фонду оплати праці помічників-консультантів такого народного депутата України.

Що стосується внесення змін до нормативно-правових актів, що регулюють питання оплати праці помічників-консультантів народного депутата, то вони можуть бути ініційовані суб'єктом права законодавчої ініціативи.

З повагою

В. СЛИШИНСЬКИЙ